

1. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ

Μέσο: ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ

Ημ. Έκδοσης: . . . 07/05/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/05/2020

Σελίδα: 28

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΜΗΝΑΣ ΒΙΝΤΙΑΔΗΣ
ΑΝΤΙΚΡΙΣΤΟΙ
ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ

Αναγέννηση μέχρι τον Μοντερνισμό

Θέλω σήμερα να σας συστήσω ένα τρίτομο έργο του Βάλτερ Πούχνερ, με τον τίτλο «Ανθολογία νεοελληνικής δραματοουργίας», που μου κράτησε παρέα αυτούς τους δύο δύσκολους μήνες.

Η έκδοση – από το **Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης** – αυτής της ανθολογίας, που καλύπτει τέσσερις αιώνες, από την Κρητική Αναγέννηση ως τη Μεταπολίτευση του 1974, συμπληρώνει ένα υπαρκτό κενό στον χώρο των θεατρολογικών σπουδών και εξυπηρετεί τις εκπαιδευτικές και αναγνωστικές ανάγκες του σχολείου και του πανεπιστημίου, καθώς και του ενδιαφερόμενου θεατρόφιλου κοινού. Όπως σημειώνει στον πρόλογό του ο συγγραφέας, «οι

ανακαλύψεις την τελευταία δεκαετία μιας σειράς νέων δραματικών κειμένων, του 17ου και 18ου αιώνα, καθώς και η ανάσωση και επανεκτίμηση ξεχασμένων και παραμελημένων θεατρικών έργων του 18ου και 19ου αιώνα, μαζί με τις γενικότερες αναθεωρήσεις στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου, έχουν μεταβάλει τα δεδομένα

της εξέλιξης της νεοελληνικής δραματογραφίας και έχουν διαμορφώσει μια νέα εικόνα του συνόλου της νεοελληνικής δραματολογίας».

Η παρουσίαση στο σύνολό της αποβλέπει στο να δώσει ασφαλή και καθολική εικόνα του πλούτου και της έκτασης της νεοελληνικής δραματολογίας, που κακώς πιστεύεται πως υστερεί της ποίησης ή της πεζογραφίας. Ο πρώτος τόμος περιλαμβάνει περίπου όλα τα σωζόμενα θεατρικά έργα της περιόδου από την Κρητική Αναγέννηση ως την Επανάσταση του 1821.

Τα έργα αυτά παρουσιάζονται και σχολιάζονται σε τέσσερα μέρη: το κρητικό θέατρο, το επτανησιακό θέατρο (ως το τέλος του 18ου αιώνα), το αιγαιοπελαγίτικο θέατρο (η χιώτικη και η κυκλαδική δραματοουργία) και η προεπαναστατική δραματοουργία της διασποράς. Ο δεύτερος τόμος υποδιαιρείται σε δυο βιβλία. Το πρώτο καλύπτει τη δραματολογία του 19ου αιώνα μετά το 1821 (πατριωτικό, αστικό και ρομαντικό δράμα, ιστορική τραγωδία, γλωσσική, κοινωνική και πολιτική σάτιρα, μονόπρακτο) καθώς και το λαϊκό θέατρο (κωμειδύλλιο, επιθεώρηση, Καραγκιόζης, διαλογικά δρώμενα), ενώ το δεύτερο τις αρχές του 20ού αιώνα με το θέατρο των ιδεών (ρεαλιστικό, κοινωνικό, ψυχολογικό και ποιητικό δράμα, νεορομαντισμός, συμβολισμός, αισθητισμός, μοντέρνισμός).